

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Juřicové a přísedících Jiřiny Tothové a Vítězslava Rendly v hlavním líčení konaném dne 10.07.2017 v Českém Krumlově t a k t o :

takto:

Obžalovaný

[Jméno obžalovaného],

nar. *[Datum narození obžalovaného]*, *[Anonymizováno]*, bytem *[Adresa obžalovaného]*,

je vinen, že

1) dne 14.02.2015 okolo 00:45 hodin v obci *[adresa]*, řídil po předchozím požití alkoholických nápojů po *[adresa]* ve směru na *[adresa]* osobní automobil zn. *[Anonymizováno]*, RZ: *[SPZ]*, při průjezdu levotočivé zatáčky ve stoupání v důsledku rychlosti, kterou nepřizpůsobil stavu vozovky, nezvládl řízení a dostal na namrzlé komunikaci smyk a pravým zadním bokem vozidla narazil do sloupu elektrického vedení, při havárii utrpěl jeho spolujezdec poškozený *[jméno FO]*, nar. *[datum]*, těžké zranění spočívající v lehkém otřesu mozku, v tříštivé nitrokloubní zlomenině baze 5. zápěstní kosti levé ruky s posunem úlomků i v kloubu zápěstně-zápěstním, tržně zhmožděnou plošnou ránu zadní plochy lokte vpravo a drobné povrchní odřeny kůže s dobou léčení nejméně deset týdnů, při šetření dopravní nehody policejními orgány Dopravního inspektorátu *[adresa]* u něj byla provedena dechová zkouška na alkohol přístrojem Dräger, a to v 01:00 hodin s výsledkem 0,37 g/kg alkoholu a v 01:06 hodin s výsledkem 0,39 g/kg alkoholu,

2) dne 12.02.2016 v době kolem 14:10 hodin v obci *[adresa]*, okres Český Krumlov, na návsi, před prodejnou *[Anonymizováno]*, za přihlížení nejméně pěti osob udeřil kovovou pálkou poškozeného *[jméno FO]*, nar. *[datum]*, nejprve do hlavy a poté do pravé ruky, čímž poškozenému *[jméno FO]* způsobil podvrtnutí krční páteře, tržně-zhmožděnou ránu na temeni

hlavy uprostřed v délce 6 cm, podkožní krevní výron na pravém předloktí a povrchní oděrku na levém bérce, která ho omezovala na obvyklém způsobu života po dobu nejméně tří týdnů, a poškozením bílého trika a kalhot mu způsobil škodu ve výši 778,00 Kč,

tedy

ad 1) jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

ad 2) jinému úmyslně ublížil na zdraví,

veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

ad 1) přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

ad 2) přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto přečiny a za sbíhající se přečin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne [datum], č.j. [spisová značka], podle § 214 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest v rozsahu 100 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 120,00 Kč, tj. celkem 12.000,00 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl uložený peněžitý trest vykonán, **náhradní trest odnětí svobody na 2 (dva) měsíce.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 14 (čtrnácti) měsíců.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se současně zrušuje výrok o trestu uloženém obžalovanému trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne [datum], č.j. [spisová značka], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně k níž došlo zrušením pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit škodu poškozeným

- [jméno FO], nar. [datum], bytem [adresa], ve výši 778,00 Kč,

- [právníká osoba], IČ: [IČO], se sídlem [adresa]/4, pobočka [právníká osoba], se sídlem [adresa], ve výši 13.233,00 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený [jméno FO] odkazuje se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v rámci trestního řízení má soud za prokázaný následující skutkový stav.
2. Dne 14.02.2015 okolo 00:45 hodin řídil obžalovaný [jméno obžalovaného], po předchozím požití alkoholických nápojů, vozidlo zn. [Anonymizováno] RZ: [SPZ], v obci [adresa]. V [adresa], při průjezdu levotočivé zatáčky, v důsledku rychlosti, kterou obžalovaný nepřizpůsobil stavu vozovky, nezvládl řízení a dostal na namrzlé komunikaci smyk a pravým zadním bokem vozidla narazil do sloupu elektrického vedení. Při dopravní nehodě utrpěl jeho spolujezdec, poškozený [jméno FO], zranění, specifikovaná ve výrokové části rozsudku pod bodem 1), která jej omezovala na obvyklém způsobu života po dobu nejméně deseti týdnů. V rámci šetření dopravní nehody policejními orgány byl obžalovaný podroben dechové zkoušce na alkohol přístrojem Dräger, a to v 01:00 hodin s výsledkem 0,37 g/kg alkoholu a v 01:06 hodin s výsledkem 0,39 g/kg alkoholu.
3. Dále dne 12.02.2016 v době kolem 14:10 hodin obžalovaný udeřil, za přihlížení nejméně pěti osob, kovovou pálkou poškozeného [jméno FO], a to nejprve do hlavy a poté do pravé ruky. K tomuto útoku došlo v obci [adresa], okres Český Krumlov, na návsi, před [Anonymizováno] [Anonymizováno]. Tímto jednáním způsobil obžalovaný poškozenému [jméno FO] zranění specifikovaná ve výroku rozsudku pod bodem 2), která jej omezovala na obvyklém způsobu života po dobu nejméně tří týdnů, a v důsledku jednání obžalovaného došlo dále k poškození oblečení poškozeného v hodnotě nejméně 778,00 Kč.
4. Obžalovaný [jméno obžalovaného] se k jednání popsanému pod bodem 1) doznal. Připustil, že před jízdou vypil jedno pivo. Ve vozidle, na místě předního spolujezdce, seděl svědek [adresa], a vzadu pak poškozený [jméno FO]. Před nehodou mohl jet rychlostí 50 – 60 km/h. Při průjezdu zatáčkou dostal smyk, protože na vozovce bylo náledí. Zadní částí vozidla narazil do sloupu elektrického vedení. Vystoupil z vozidla, viděl, jak poškozený [jméno FO] sedí na zemi. K jeho dotazu jej poškozený ujistil, že mu nic není. Auto přemístil na jiné místo, protože se bál, že mu jej zničí Romové. Nehodu nehlásil, o pomoc nevolal.
5. Ve vztahu k jednání popsaném pod bodem 2) rozsudku obžalovaný využil zákonného práva a ve věci nevypovídal. Uvedl toliko, že byl jenom v obchodě.
6. Poškozený [jméno FO] k bodu 2) vypověděl, že chtěl projet na návsi v [Anonymizováno] silnici vedoucí kolem obchodu. Silnici však blokovala dodávka, ve které seděl řidič a telefonoval. Poté, co řidič z vozidla vystoupil, požádal jej, aby s vozidlem popojel na stranu. Řidič, starší Asiat (otec obžalovaného) mu sdělil, že musí počkat. S tímto nesouhlasil, vyzval jej, aby s vozidlem uhnul, že jinak mu vypustí kolo. Toto i naznačil. Otec obžalovaného se rozčlil, začal jej bouchat pěstmi a balíkem párků, které mu on vytrhl a hodil na zem. Znovu jej žádal, aby s vozidlem odjel. V tu chvíli k němu zezadu přistoupil Asiat, který byl o hodně mladší než řidič, a praštil jej zezadu do hlavy a následně jej praštil znovu, když tuto ránu vykryl rukou. Útočník byl Asiat, o hodně mladší než řidič, držel v ruce kovovou baseballovou pátku a měl na hlavě čepici. V důsledku útoku spadl na zem k odpadkovému koši, okamžitě mu začala téct krev. V tu dobu se tam objevila třetí osoba, běloch, který ke směru k útočníkovi to komentoval slovy, že dobře udělal, ale že neměl tolik. Pak z místa odešli. Na zemi zůstala ležet baseballová čepice, která patřila útočníkovi, on jí následně předal Policii ČR. Krvácel z hlavy, krev kapala i na zem. Šel za doktorkou. Z jejího okna následně viděl, jak ty tři osoby, které byly u útoku na jeho osobu, vylívaly vodu na místo, kde krvácel a drhly to. Následně zaregistroval, jak dodávka, která mu bránila v průjezdu, odjela, během krátké chvíle se vrátila a zaparkovala tak, aby silnice byla již průjezdná. V důsledku napadení měl sešitou hlavu, otřes mozku. Byl nucen nosit fixační límec na krk, měl závratě a velké bolesti. Tato omezení trvala tři týdny, až měsíc, když během této doby nemohl ani řídit vozidlo. V současné době není pohybově limitován, má však časté a velké bolesti hlavy, které předtím neměl.

7. Svědek [jméno FOJ], otec obžalovaného, využil v řízení před soudem zákonného práva a ve věci popsané pod bodem 2) rozsudku odmítl vypovídat.
8. Svědek [jméno FOJ] /bod 2) rozsudku/ vypověděl, že v předmětnou dobu byl v hospodě a uslyšel z venku hláhol. Vyšel ven a viděl poškozeného, kterému tekla krev z hlavy. Poškozený stál u svého vozidla, které bylo zaparkováno jakoby proti obchodu, který byl vedle hospody. Před odchodem zahlédl otce obžalovaného. Dále tam byl svědek [jméno FOJ], který obžalovanému a jeho otci v obchodě pomáhal, sbíral ze země párky. Na místě viděl kbelík. Pak šel zpátky do hospody a zhruba za 10 – 15 minut si všiml, že jejich dodávka, která předtím stála přímo u obchodu, znovu k obchodu přijela. Nevím, kdo jí řídil. Toto se odehrálo před příjezdem Policie ČR. V obchodě byl kamerový systém, který byl funkční. Baseballovou pálku v obchodě nikdy nezaregistroval.
9. Svědkyně [jméno FOJ] vypověděla /bod 2) rozsudku/, že šla do obchodu a viděla poškozeného, který byl celý od krve. Před obchodem ležely na zemi párky. Ty uklízel svědek [jméno FOJ], který v obchodě občas pracoval. Před obchodem byla zaparkovaná bílá dodávka. Neví, zda v danou dobu byl v obchodě nainstalovaný kamerový systém a zda byl funkční. Baseballovou pálku v obchodě nikdy neviděla.
10. Svědkyně [jméno FOJ] vypověděla /bod 2) rozsudku/, že přicházela na náměstí z horní části, na obchod tak koukaly seshora. Šla se svědkyní [jméno FOJ] a dětmi. Uslyšela vietnamský křik a pak jak něco kovového spadlo na zem. Vzápětí viděly poškozeného, kterému tekla krev. Napadlo jí, že poškozený dostal tyčí. V tu dobu před obchodem stála dodávka. Dále tam byl otec obžalovaného a svědek [jméno FOJ]. Nezaregistrovala, že by někdo něco před obchodem uklízel.
11. Svědkyně [jméno FOJ] vypověděla /bod 2) rozsudku/, že šla s vnučkou a svědkyní [jméno FOJ] z kopce dolů. Slyšely dohadování, když se tam míchala čeština s cizí řečí. Pak uslyšela, že něco kovového padlo na zem. V tu chvíli se lidé rozprchlí a ona během cca 3 minut uviděla poškozeného, kterému krvácela hlava. Poškozený stál opřený o bílé auto. V tu dobu před obchodem stála dodávka, která krátce po tomto incidentu kolem ní projížděla. Dodávku řídil otec obžalovaného. Ta samá dodávka se vracela zpátky během 5 – 8 minut.
12. Svědkyně [jméno FOJ] vypověděla /bod 2) rozsudku/, že šla k lékaři a slyšela křik. Křičel otec obžalovaného, který stál před bílou dodávkou, rozhazoval rukama. Pak šel dovnitř do obchodu a najednou z obchodu vyběhly tři osoby, přičemž jeden z nich měl tyč v ruce a uhořel poškozeného do hlavy, či horní části těla. Neví, zda útok pokračoval, protože ona vešla do budovy. Incident mohla pozorovat na vzdálenost cca 20 metrů, došlo k němu nad ní, před obchodem, u odpadkového koše. Následně poškozeného viděla v ordinaci doktorky, které jej ošetřovala. Poškozený měl krev na hlavě.
13. Svědkyně [jméno FOJ] vypověděla /bod 2) rozsudku/, že byla v obchodě otce obžalovaného, když uslyšela, jak někdo říká, že už jsou tady. V tu chvíli přijeli na místo policisté. V obchodě byl jeden z prodejců a svědek [jméno FOJ]. V tu dobu byli někde vzadu. Nezaregistrovala, že by v obchodě byl kamerový systém.
14. Svědek [jméno FOJ], policista, který zasahoval u jednání popsaného pod bodem 2) rozsudku, vypověděl, že po jejich příjezdu na místo se zde poškozený nenacházel. Bylo zjištěno, že je u lékaře. Vyhledali jej pak v ordinaci. Poškozený měl viditelné zranění, které bylo již ošetřené, působil rozrušeně. Zhruba jim popsal, co se stalo. Přidal jim baseballovou čepici s tím, že má patřit osobě, která jej napadla. Útočníci měli být Asiaté a mělo k tomu dojít před prodejnou, kterou provozují. Z tohoto důvodu se do prodejny dostavili. V prodejně byl obžalovaný, jeho otec a svědek [jméno FOJ]. V prodejně se k čepici přihlásil její vlastník, Asiaté, kteří se nacházeli v prodejně, byli vyfoceni, přičemž čepici na hlavě měla osoba, která se k ní přihlásila. Nikdo z nich viditelně zraněný nebyl, pouze otec obžalovaného si stěžoval, že jej bolí za krkem. Na místě bylo provedeno ohledání, a to mimo jiné v části, kde mělo dojít k umytí krevních stop. [jméno FOJ] se

přítomných ptali na skutkový děj, pak zprvu se nikdo nezmiňoval o neznámém útočníkovi, tato verze se objevila až ke konci vyšetřování. Pokud v obchodě žádali záznam z kamerového zařízení, pak jim bylo sděleno, že toto již delší dobu nefunguje. Tato informace však byla v rozporu s tím, kdy byl v daném obchodu nakupovat, zhruba dva dny před incidentem, a měl možnost funkční kamerový systém zaznamenat. Monitor zobrazoval prostory jak v obchodě, tak i před obchodem. Do uvedeného obchodu chodil jako zákazník, když je občanem [Anonymizováno]. Někdy v létě 2015 v obchodě obsluhoval svědek [jméno FO]. Tento vytáhl baseballovou pálku s tím, že jí mají pro všechny případy. Pálka byla uložena na místě, které není viditelné na první pohled. Měla hliníkovou barvu, z tohoto důvodu usuzoval, že byla kovová.

15. Svědek [jméno FO], zasahující policista u jednání popsaného pod bodem 2) rozsudku, vypověděl, že v době příjezdu na místo před obchodem nikdo nebyl. Poškozeného našli v ordinaci lékařky. Měl ovázanou hlavu a říkal jim, že dostal baseballovou pálkou po hlavě. Byl rozrušený. Nevzpomíná si, že by jim předal nějakou věc. V obchodě pak byli jak obžalovaný, tak jeho otec, a dále svědek [jméno FO], který jim tam pomáhal. Otec obžalovaného si stěžoval, že jej bolí hlava, když poškozený jej měl napadnout svazkem párků. S ohledem na skutečnost, že zranění poškozeného silně krvácelo, se snažili najít před obchodem nějakou krev. Tuto nenašli. Zaznamenali pouze mokrý flek před prodejnou. V obchodě nedohledali kamerový záznam, nebyla nalezena ani zbraň, kterou mělo být útočeno. Jeho kolega mu však říkal, že v minulosti se touto zbraní chlubil. Svědek [jméno FO] jim při vyšetřování tvrdil, že s nimi v obchodě byla další osoba, která po útoku odjela autem. Tuto verzi prověřovali přes kamerové záznamy, nic takového však dohledáno nebylo.
16. Svědek [jméno FO] vypověděl /bod 2) rozsudku/, že v předmětný den vykládal s otcem obžalovaného zboží z bílé dodávky, která byla zaparkována přímo před obchodem. Kolem dodávky se nedalo projet. V tu dobu v obchodě prodával jemu neznámý Vietnamec. Obžalovaný v ten den v obchodě vůbec nebyl. Najednou uslyšel řev, poškozený chtěl, aby mu otec obžalovaného uhnul. Otec obžalovaného seděl na místě řidiče a telefonoval. Poškozený vytáhl otce obžalovaného z auta a omlátil mu párky o hlavu. On do toho nezasahoval. Šel zpátky do obchodu, ze kterého vyšel až po třech hodinách. Po celou dobu v daném obchodě prodával neznámý Vietnamec, který tam byl i v době příjezdu Policie ČR. Předtím než přijela Policie ČR, otec obžalovaného s vozidlem někam odjel. Byť byl po celou dobu, až do příjezdu Policie ČR v obchodě, ví, že před obchodem se nic neumývalo. Nikoho zraněného neviděl. Svědka [jméno FO] zná, do obchodu chodil. Tomuto svědkovi nikdy neukazoval baseballovou pálku, tato v obchodě nebyla. Byl-li svědek konfrontován s fotodokumentací Policie ČR, která zachycovala obžalovaného po incidentu v obchodě, pak změnil svojí výpověď tak, že obžalovaný v obchodě byl. Dále nedokázal vysvětlit, z jakého důvodu neznámý Vietnamec, který podle jeho tvrzení byl v době šetření Policie ČR na místě, zachycen na fotodokumentaci není.
17. Svědek [jméno FO] /bod 1) rozsudku/, jehož výpověď zachycená na úřední záznam byla v řízení před soudem čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 6 trestního řádu, vypověděl, že s obžalovaným jel z [adresa] do [adresa]. Zde zaparkovali, po chvíli k nim přisedl svědek [jméno FO]. Oba seděli vzadu. Během jízdy, ve stoupání ulicí [Anonymizováno], jel obžalovaný větší rychlostí, než je zákonem předepsaná. V tu dobu byla komunikace mokrá. Při projíždění zatáčky dostal obžalovaný s vozidlem smyk a vozidlo narazilo pravou zadní boční částí do sloupu. Při tomto nárazu vypadl oknem zadních dveří ven na komunikaci. Následně mu pomáhal svědek [jméno FO] a osoby, které k nim přišly. Utrpěl rány a zlomeninu na levé ruce. Ruku mu operovali 04.03.2015, dne 29.04.2015 mu z ní vyndali drát, který tam měl z důvodu zpevnění. K [datum] se mu obžalovaný neomluvil, ani nenabídl odškodnění.
18. Svědek [adresa] /bod 1) rozsudku/, jehož výpověď zachycená na úřední záznam byla v řízení před soudem čtena za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 6 trestního řádu, vypověděl, že k obžalovanému do vozidla nastoupil ve [adresa]. V tu dobu již vzdadu ve vozidle seděl poškozený [jméno FO]. Obžalovaný řídil vozidlo ulicí [Anonymizováno], podle jeho názoru jel

větší rychlostí. Při projíždění zatáčky ve stoupání, dostal obžalovaný s vozidlem smyk a následně zadní částí vozidla narazil na sloup elektrického vedení. Po vystoupení z vozidla zjistil, že poškozený [jméno FO] si stěžuje na bolest ruky, on zajistil přivolání pomoci a čekal s poškozeným na místě až do příjezdu sanitky. Obžalovaný řešil poškozené vozidlo. Podle jeho názoru nese vinu na dopravní nehodě obžalovaný, protože nepřizpůsobil rychlost vozidla svým schopnostem a povětrnostním podmínkám.

19. Z odborného vyjádření vypracovaného soudním znalcem MUDr. Vladimírem Čechem /bod 1) rozsudku/ bylo zjištěno, že poškozený [jméno FO] utrpěl při autonehodě dne 14.02.2015 lehký otřes mozku, tříštivou a nitrokloubní zlomeninu baze 5. záprstní kosti levé ruky s posunem úlomků i v kloubu zápěstně-záprstním, tržně zhmožděnou ránu lokte vpravo pronikající do podkoží, a drobné povrchní odřeny na rukách a v oblasti hýžděové krajiny. U daných zranění je obvyklá doba léčení deset týdnů, což odpovídá skutečnosti, že ke dni 19.04.2015 byl poškozený stále léčen.
20. Z odborného vyjádření vypracovaného soudním znalcem MUDr. Vladimírem Čechem /bod 2) rozsudku/ bylo zjištěno, že poškozený [jméno FO] při incidentu dne 12.02.2016 utrpěl lehký otřes mozku, podvrtnutí dolní části krční páteře, tržně-zhmožděnou ránu na temenní krajině hlavy a zhmožděninu předloktí pravé horní končetiny s krevním výronem kůže. Obvyklá doba léčení se odvíjí od nejtěžšího zranění, jímž je podvrtnutí krční páteře a proběhlý otřes mozku, když tato doba léčení bývá čtyři týdny. V některých případech mohou potíže, zpravidla bolesti hlavy, poruchy soustředění, únava, závratě, pískání v uších, podrážděnost, nespavost a frustrace být delší, maximální délka jejich trvání však nepřesahuje tři měsíce. Vznik funkčních trvalých následků nelze zcela vyloučit, ale není pravděpodobný. Pokud ošetřující lékař poškozeného tvrdí, že poškozený trpí postkomočním syndromem, pak toto nelze hodnotit jako trvalý následek úrazu, ale pouze jako soubor dočasných potíží. Vznik zranění poškozeného v oblasti hlavy mechanismem úderu ruky sevřené v pěst není pravděpodobný. K danému zranění mohlo dojít pouze na základě úderu pevným předmětem do této krajiny hlavy, příp. nárazem této krajiny hlavy do pevné překážky. To však s ohledem na umístění tržně-zhmožděné rány na temeni se jeví jako málo pravděpodobné.
21. Ze znaleckého posudku MUDr. Zdeňka Šenkýře, soudního znalce v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, /bod 2) rozsudku/, který byl v řízení před soudem čten za souhlasu obžaloby a obhajoby, bylo zjištěno, že ze zdravotní dokumentace poškozeného vyplývá, že poškozený [jméno FO] utrpěl dne 12.02.2016 tržně-zhmožděnou ránu na temeni hlavy uprostřed, podkožní krevní výron na pravém předloktí, povrchní oděrku na levém bérce a podvrtnutí krční páteře. Ze soudně-lékařského hlediska jde o poranění lehké, a to zejména pro podvrtnutí krční páteře, s obvyklou délkou léčení kolem 2 – 3 týdnů, přičemž minimálně po dobu jednoho týdne bývá poškozený omezen v obvyklém způsobu života zejména bolestivostí hlavy a nemožností obvyklých pohybů hlavou. Skutečná délka léčení je plně v kompetenci ošetřujícího lékaře a v posuzovaném případě celková délka léčení, včetně pomalu odeznívajících potíží v souvislosti s podvrtnutím krční páteře, vycházela z toho, že krční páteř byla již před posuzováním napadením poškozena vleklými degenerativními změnami, které se mohly spolupodílet na potížích poškozeného v souvislosti s čerstvým podvrtnutím krční páteře ze dne 12.02.2016. Ve zdravotnické dokumentaci popisovaný otřes mozku nelze mít ze soudně-lékařského hlediska za jednoznačně objektivizovaný, neboť chybí přesvědčivý údaj o výpadku paměti (amnézii), který je pro otřes mozku zcela typický, přičemž tato porucha vědomí navazuje bezprostředně na úrazový děj a nikoli až s odstupem času. Subjektivní stesky poškozeného lze klást do příčinné souvislosti s podvrtnutím krční páteře, nikoli otřesem mozku. Proti otřesu mozku svědčí i mechanismus jeho vzniku, neboť k otřesu mozku daleko častěji dochází nárazem hlavy na tupý předmět, než-li působením tupého předmětu na hlavu. Zranění zanechalo trvalý následek v podobě jizvy ve vlasaté části hlavy po tržně-zhmožděné ráně. K podvrtnutí krční páteře dochází zpravidla po prudkém pohybu hlavy vpřed, vzad, či do stran, a to po bezprostředně působícím násilí na hlavu.

V posuzovaném případě lze připustit, že k podvrtnutí krční páteře došlo po působení tupého, resp. oblého předmětu silou střední intenzity na temeno hlavy shora, přičemž úder baseballovou pálkou, a to i pouze jediný, dobře vysvětlí jak vznik tržně-zhmožděné rány ve vlasaté části hlavy, tak podvrtnutí krční páteře. K podkožnímu krevnímu výronu na pravém předloktí došlo rovněž působením oblého předmětu, silou malé intenzity, když úder baseballovou pálkou může vznik takového poranění vysvětlit, a to v době, kdy si posuzovaný chránil hlavu před dalším úderem. K povrchní oděrci na levém bérce došlo působením jakéhokoli tupého předmětu, silou malé intenzity, kdy případný náraz levého bérce na pevnou překážku, či podložku vznik takového poranění vysvětluje. Pokud jde o tržně-zhmožděnou ránu na temeni hlavy, tak k této došlo úderem baseballové pálky, jak již bylo vysvětleno, nikoli úderem pěstí. Lze připustit, že k podkožnímu krevnímu výronu na pravém předloktí by kromě úderu baseballovou pálkou mohlo dojít i případným úderem pěstí. Pomalu odeznívající potíže poškozeného po napadení ze dne 12.02.2016 jsou pouze jeho subjektivní stesky, které lze vysvětlit tím, že čerstvě vzniklé podvrtnutí krční páteře dne 12.02.2016 se nacházelo v terénu degenerativně změněné krční páteře, což může i příčinou pomalu odeznívajících potíží udávaných poškozeným. Žádným odborným vyšetřením (opakované CT hlavy a opakované neurologické vyšetření) nebyl prokázán závažnější následek na zdraví posuzovaného a ani objektivní nález pro opodstatněné dlouhodobě trvající potíže zraněného. Závěry praktické lékařky ohledně vzniku postkomočního [\[podezřelý výraz\]](#) u poškozeného vycházejí pouze z jeho subjektivních stesků a z toho, že byl posuzovanému diagnostikován otřes mozku za jeho hospitalizace na chirurgickém oddělení Nemocnice v Českém Krumlově. Otřes mozku však nelze mít v daném případě za jednoznačně objektivizovaný, jak již bylo řečeno, a tím tedy i vznik tzv. postkomočního syndromu. Pokud jde tedy o bolesti hlavy poškozeného, tak vycházejí z prodělaného podvrtnutí krční páteře v terénu jejího vleklého onemocnění (degenerativních změn). Nelze vyloučit, že na jejich intenzitě se může podílet i skutečnost, že poškozený je hypertonik, tedy pacient léčený pro vysoký krevní tlak. Vzhledem k tomu, že do doby vypracování znaleckého posudku nebylo u poškozeného jednoznačně objektivizováno jiné závažnější poranění ze dne 12.02.2016, je nutné setrvat na závěru, že jde o poranění lehké a nikoli tedy těžké. V této souvislosti je třeba upozornit, že k takovému poranění (podvrtnutí krční páteře), a to právě při zohlednění intenzity působícího násilí na hlavu shora, by došlo i u zcela zdravého jedince, tedy jedince, který by netrpěl degenerativním onemocněním krční páteře.

22. Skutkový stav ve vztahu k jednání pod bodem 1) rozsudku se dále podává z protokolu o nehodě v silničním provozu, kde lze zjistit zejména povětrnostní podmínky v době nehody, jakož i z přiložené fotodokumentace, která zachycuje místo dopravní nehody a vozidlo obžalovaného, nikoli však v konečné poloze. Dále ze záznamu o dechové zkoušce bylo zjištěno, že krátce po nehodě byl obžalovaný pod vlivem alkoholu, když nadýchal 0,39 ‰ alkoholu v dechu, resp. 0,37 ‰. Z protokolu o ohledání místa činu, popsaného pod bodem 2) rozsudku, a příslušné fotodokumentace, soud zjistil, že dne 12.02.2016 v 14:35 hodin je dodávka otce obžalovaného je v době ohledání zaparkovaná pod obchodem a v její blízkosti se na zemi nacházejí párky poškozené přejetím. V okolí odpadkového koše, který se nachází naproti vchodu do prodejny, byl pak zaznamenán čerstvě mokrá asfaltový povrch. V koši jsou pak naházeny párky. Z fotodokumentace se pak podává, kdo z asijských prodejců byl v době ohledání v prodejně přítomen, a který z nich má na hlavě baseballovou čepici.
23. Z kamerového záznamu obce [\[adresa\]](#) ze dne 12.02.2016, zachycující část náměstí v době od 14:01 hodin do 14:19 hodin, se podává, jaká vozidla vyjížděla na hlavní komunikaci z vedlejší komunikace vedoucí od obchodu, před kterým došlo k incidentu. V 14:19 hodin odtud vyjíždí dodávka otce obžalovaného.
24. Ze záznamu tísňové linky 158 bylo zjištěno, že poškozený [\[jméno FO\]](#) volal na tísňovou linku dne 12.02.2016 v 14:19 hodin. Uvedl, že jej v [\[Anonymizováno\]](#) napadl želenou pálkou Vietnamec, protože chtěl, aby uhnul s autem, se kterým stál v silnici. Vietnamec jej začal mlátit

balíčkem párků a tak mu jej vzal a hodil mu ho na hlavu. V tu chvíli z krámu vyběhl druhý Vietnamec s železnou baseballovou pálkou a rozmlátil mu hlavu.

25. Vyhodnocením zmíněných důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách, dospěl soud k závěru, že se staly skutky tak, jak jsou shora popsány. Svá skutková zjištění ohledně toho, že obžalovaný dne 14.02.2015 po půlnoci způsobil dopravní nehodu, soud opírá o doznání obžalovaného, které plně koresponduje s ostatními ve věci provedenými důkazy, ať již svědeckými výpověďmi, tak důkazy listinnými. Není sporu o tom, že obžalovaný řídil vozidlo po požití alkoholických nápojů, když k tomuto se sám doznal a pro tento skutkový závěr svědčí i protokoly o dechových zkouškách na alkohol, jimž se obžalovaný po nehodě podrobil. Obžalovaný tak porušil povinnost uloženou mu v § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, které mu zakazuje řídit vozidlo po požití alkoholických nápojů. Dále soud považuje za jednoznačně prokázané, a to zejména svědeckými výpověďmi spolujezdců obžalovaného, že obžalovaný jel rychlostí vyšší, než bylo na místě, s ohledem na stav pozemní komunikace, která v dané době byla namrzlá. Odhad těchto svědků, že obžalovaný jel vyšší rychlostí než povolenou, koresponduje s výpovědí samotného obžalovaného, který připustil, že se mohl pohybovat rychlostí 50 – 60 km/h. Je tak prokázáno, že svým jednáním obžalovaný porušil ustanovení § 18 odst. 1 citovaného zákona, který upravuje rychlost jízdy, protože obžalovaný tuto nepřizpůsobil svým schopnostem, vlastnostem vozidla a zejména pak stavu pozemní komunikace. Vedle shora zmíněný není sporu o tom, že pokud obžalovaný je nepřiměřenou rychlostí, poté, co požil alkoholické nápoje, že porušil také povinnosti, které mu ukládá citovaný zákon v ustanovení § 4 písm. a), b), který mu stanovuje povinnost chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život a zdraví jiných osob, a povinnost řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravených daným zákonem. Soud tak uzavírá, že obžalovaný svojí jízdou porušil důležité povinnosti dané mu zákonem, a to konkrétně, že jel pod vlivem alkoholu, když český právní řád má nulovou toleranci ve vztahu k alkoholu a řízení motorového vozidla, a jel nepřiměřenou rychlostí, v důsledku čehož došlo k dopravní nehodě. Při zohlednění výpovědi poškozeného, že v důsledku zranění z dopravní nehody byl nucen nosit nejméně čtyři týdny sádku na ruce, byl opakovaně hospitalizován a k poslednímu operačnímu zákroku na ruce došlo dne 29.04.2015, která plně koresponduje s odborným vyjádřením soudního znalce, jenž uvedl, že daná zranění jsou léčena obvykle po dobu deseti týdnů, jakož i lékařskými zprávami, soud uzavírá, že poškozený utrpěl těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, když zranění omezovala obvyklý způsob života poškozeného po dobu delší než šest týdnů.
26. Ve vztahu k jednání popsanému pod bodem 1) rozsudku soud dospěl k následujícímu závěru. Obžalovaný dne 14.02.2015 okolo 00:45 hodin řídil, po předchozím požití alkoholických nápojů, osobní automobil zn. [Anonymizováno] RZ: [SPZ]. Při průjezdu zatáčky ve stoupání, v důsledku rychlosti, kterou nepřizpůsobil stavu vozovky, nezvládl řízení a dostal na namrzlé komunikaci smyk a zadním bokem vozidla narazil do sloupu elektrického vedení. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný tímto jednáním porušil důležité povinnosti uložené mu zákonem a s ohledem na charakteristiku zranění poškozeného [jméno FO], které je třeba kvalifikovat jako těžká újma na zdraví, je nutno jeho jednání popsané pod bodem 1) rozsudku právně kvalifikovat jako přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.
27. Svá skutková zjištění ohledně bodu 2) rozsudku, a to doby vzniku zranění poškozeného [jméno FO] a místa kde k tomu došlo, tj. dne 12.02.2016 kolem 14:10 hodin v obci [adresa], okres Český Krumlov, naproti obchodu provozovaného otcem obžalovaného, soud opírá o výpověď poškozeného, která plně koresponduje s ostatními ve věci provedenými důkazy, a to konkrétně svědků [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], kteří vnímali krvácejícího poškozeného před obchodem, jakož i svědků zasahujících policistů, kteří jej mohli vnímat krátce po ošetření, jakož i fotodokumentacemi, které zachycují nejenom zraněného poškozeného bezprostředně po útoku, ale také místo, kde k tomuto došlo, tj. u odpadkového koše naproti

obchodu. Není tak sporu o tom, že poškozený v předmětnou dobu utrpěl zranění, které masivně krvácelo. Při určení rozsahu zranění soud vyšel ze znaleckého posudku soudního znalce MUDr. Šenkýře. Tento při jeho vypracování měl k dispozici spisový materiál, včetně výpovědi poškozeného v hlavním líčení a zdravotní dokumentaci poškozeného. Ve znaleckém posudku vysvětlil, z jakého důvodu nelze považovat původní diagnózu otřesu mozku za objektivní nález. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti tohoto posudku, když jej vypracoval soudní znalec z oboru soudního lékařství, tj. z oboru, který je na prvním místě určený k tomu, aby posuzoval zranění a mechanismus jejich vzniku. Soud, vycházející z tohoto znaleckého posudku uzavírá, že poškozený v důsledku napadení utrpěl podvrtnutí krční páteře, tržně-zhmožděnou ránu na temeni hlavy a podkožní krevní výron na pravém předloktí a povrchní oděrku na levém bérce. Pokud soudní znalec uvedl, že tato zranění omezují poškozeného na obvyklém způsobu života po dobu dvou až tří týdnů, pak tento závěr znalce je v souladu s výpovědí samotného poškozeného, který uvedl, že na obvyklém způsobu života byl omezen po dobu tří týdnů, až jednoho měsíce, kdy byl nucen nosit fixační límec, byl omezován výraznými bolestmi hlavy, nemohl řídit. Soud žádným způsobem nerozporuje tvrzení poškozeného, že od útoku trpí bolestmi hlavy do současné doby, musel však přihlídnout k závěru znaleckého posudku, že tyto bolesti hlavy nemusí být v příčinné souvislosti s projednávaným incidentem, a to z důvodu, že k úrazu, konkrétně k podvrtnutí krční páteře došlo u poškozeného v oblasti, která je zasažena degenerativním onemocněním. Za situace, kdy není jednoznačně prokázáno, že současné bolesti hlavy poškozeného jsou v příčinné souvislosti s projednávaným útokem, je třeba uzavřít, že způsobené zranění poškozeného naplňuje znaky ublížení na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 trestního zákoníku, když dané poranění omezovalo obvyklý způsob života poškozeného po dobu nejméně tří týdnů.

28. K posouzení otázky pachatelství obžalovaného, který je ze způsobení zdravotní újmy poškozeného obžalován, má soud k dispozici dvě skupiny důkazů. Na straně jedné je to výpověď obžalovaného, která se omezila na to, že v době incidentu byl v obchodě, a výpověď svědka [jméno FO], na straně druhé stojí výpověď poškozeného [jméno FO], potvrzovaná svědectvím svědků [Anonymizováno], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO], kteří měli možnost vnímat incident zčásti, zasahujících policistů [jméno FO] a [Anonymizováno], kteří vnímali situaci na místě krátce po napadení, ale i záznam tísňové linky 158, kde poškozený ihned po napadení incident zhruba popsal.
29. Obžalovaný po celé trestní řízení nevypovídal, omezil se pouze na konstatování, že k danému skutku nemůže nic říci, protože byl v obchodě. Tímto zcela vyvrátil výpověď svědka [jméno FO], který tvrdil, že obžalovaný v předmětný den vůbec v obchodě nebyl. Přistoupí-li k tomuto fotodokumentace Policie ČR, která zachytila obžalovaného krátce po incidentu v obchodě, jakož i výpovědi těchto policistů, kteří jeho přítomnost potvrdili, soud uzavírá, že výpověď svědka [jméno FO] je nevěrohodná a ryze účelová, a to ve prospěch obžalovaného.
30. Při posuzování věrohodnosti poškozeného soud přihlédl k tomu, že on po celé trestní řízení daný incident popisuje shodně. Soud si je vědom skutečnosti, že jedinou procesní výpověď podal v řízení před soudem, ostatní výpovědi zachycené na úřední záznam nemůže soud použít jako procesní důkaz, soud je však přesvědčen, že může tyto výpovědi použít při hodnocení věrohodnosti osoby podávající vysvětlení. Poškozený nezná obžalovaného, nebyl zjištěn jakýkoli motiv, který by jej vedl k tomu, aby záměrně vypovídal v neprospěch obžalovaného. Pro věrohodnost poškozeného svědčí dále skutečnost, že řada jeho tvrzení je podporována ostatními ve věci slyšenými svědky. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že poškozený a svědci se navzájem neznají, není tak na místě předpokládat, že jejich výpovědi budou koncipovány tak, aby se navzájem podporovaly a svědčily ve prospěch poškozeného. Pro takový postup nebyl u nikoho zjištěn motiv. Skutečnost, že se poškozený před incidentem pohádal s otcem obžalovaného, potvrzují ve svých výpovědích svědci [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO]. Tvrdil li poškozený, že v době útoku byly u něj tři osoby, přičemž obžalovaný na něj zaútočil kovovou

pálkou, pak jeho výpověď zcela podporuje svědkyně [jméno FO] a ve vztahu ke kovové páлке pak svědkyně [jméno FO] a [jméno FO], které obě vnímaly zvuk páلكy při dopadu na zem. Existenci baseballové páلكy v obchodě pak potvrdil svědek [jméno FO], jemuž tuto zbraň zhruba půl roku před incidentem ukazoval svědek [jméno FO], který v daném obchodě pracoval. Soud neuvěřil tvrzení svědka [jméno FO], že páлка v obchodě nebyla, tudíž jí nemohl svědkovi ukazovat, z důvodu nevěrohodnosti, jak bylo zmiňováno již shora. Pokud poškozený poukazoval na to, že krátce po incidentu od obchodu odjela dodávka otce obžalovaného, která se krátce na to vrátila zpět, pak toto potvrdil ve své výpovědi svědek [jméno FO] a svědkyně [jméno FO]. Popisoval-li dále poškozený, že tři osoby, které na něj zaútočily, následně uklízely krvavé stopy na náměstí pomocí kýble a vody, pak toto nepřímě potvrdil svědek [jméno FO], který zaregistroval kýbl před obchodem, a nepřímě pak protokol o ohledání, z něhož se podává, že v místě napadení v době ohledání Policie ČR byla mokrá skvrna. S ohledem na shora uvedené soud považuje výpověď poškozeného, jakož i ostatní svědků za věrohodnou a určující pro rozhodnutí ve věci samé.

31. Poškozený uvedl, že v okamžiku útoku měl před sebou řidiče dodávky, staršího Asiata, přičemž útok přišel zezadu, od Asiata, který byl zhruba o jednu generaci mladší. Ihned po útoku se na místě objevila osoba, která vyjádřila s útokem obžalovaného sympatie. Ve vztahu k počtu osob toto zcela totožně popsala svědkyně [jméno FO], která uvedla, že při útoku na poškozeného u něj byly tři osoby. Přítomnost otce obžalovaného a svědka [jméno FO] na místě pak potvrdili dále svědci [jméno FO], [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO]. Pokud policisté zasahovali na místě do půl hodiny po útoku, pak v prodejně vnímali obžalovaného, otce obžalovaného a svědka [jméno FO]. Soud tak považuje za jednoznačně prokázané, že na místě v době útoku byl obžalovaný, jeho otec a svědek [jméno FO]. Pokud se svědek [jméno FO] snažil soud přesvědčit, že na místě byl neznámý Vietnamec, který v obchodě prodával a měl zde být přítomen i v době šetření Policie ČR, pak jeho výpověď je zcela vyvrácena výpověďmi obou policistů, jakož i fotodokumentací, která zachycuje přítomné Asiaty na místě. Opět je třeba zde zdůraznit, že svědek [jméno FO] je nevěrohodný svědek.
32. K posouzení otázky kdo konkrétně z přítomných, tj. obžalovaného, otce obžalovaného a svědka [jméno FO], zaútočil na poškozeného, soud vyšel z výpovědi poškozeného, který danou situaci velmi přesně popsal. Za situace, kdy otec obžalovaného stojí před poškozeným a útok přichází od mladšího Asiata zezadu, není pochyb o tom, že útočníkem je obžalovaný. Tento závěr je umocněn tím, že útočník, podle poškozeného, nechal na místě čepici, kterou následně policisté předložili v obchodě, a přihlásil se k ní právě obžalovaný, jak se podává z fotodokumentace. Není sporu o tom, že obžalovaný zaútočil na poškozeného kovovou páلكou, když v tomto směru výpověď poškozeného podporují svědkyně [jméno FO] a [jméno FO], které vnímaly zvuk padající kovové páلكy, ale i znalecký posudek soudního lékaře, který jednoznačně uvedl, že zranění na hlavě odpovídá útoku oblym kovovým předmětem, tj. v tomto případě baseballovou páلكou, když způsobení zranění pěstí je vyloučeno a pádem velice málo pravděpodobné, s ohledem na umístění rány. Skutečnost, že v obchodě byla k dispozici tato zbraň, je pak potvrzována výpovědí svědka [jméno FO]. Pro shora učiněné skutkové závěry, konkrétně ve vztahu k tomu kdo, jak a čím útočil, ostatně svědčí i záznam tísňové linky 158, kam poškozený ihned po útoku telefonoval s tím, že ve shodě se svojí výpovědí popsal, co předcházelo danému incidentu, i jak daný incident probíhal.
33. Soud dospěl k následujícímu závěru. Dne 12.02.2016 v době kolem 14:10 hodin v obci [adresa], okres Český Krumlov, před prodejnou [Anonymizováno], se poškozený [jméno FO] dostal do slovního sporu s otcem obžalovaného, který byl doprovázen vzájemným postrkováním. V tuto chvíli obžalovaný [jméno obžalovaného] přistoupil zezadu k poškozenému a udeřil jej kovovou baseballovou páلكou do hlavy a následně do ruky a způsobil mu tak zranění popsaná ve výroku rozsudku pod bodem [právníká osoba] ohledem na způsobené zranění a skutečnost, že obžalovaný zaútočil na poškozeného na místě veřejnosti přístupném a za přihlížení nejméně pěti

osob, je třeba jeho jednání kvalifikovat jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

34. Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jeho druhu a výše. Obžalovaný jednáním popsaným pod bodem 1) rozsudku porušil zájem společnosti na bezpečném silničním provozu a jednáním popsaným pod bodem 2) rozsudku pak zájem společnosti na ochraně zdraví člověka před neoprávněnými zásahy a na veřejném pořádku. Obžalovanému ve vztahu k jednání popsanému pod bodem 1) rozsudku přitěžuje, že řídil vozidlo po požití alkoholu, neposkytl poškozenému pomoc po nehodě, když se o něj starali jiní, zatímco on měl jedinou starost, a to starost o poškozené vozidlo. Na straně druhé musel soud přihlídnout k tomu, že v době nehody neměl obžalovaný žádný záznam v evidenční kartě řidiče. Ve vztahu k dopravní nehodě se doznal. Pokud však obžalovaný poskytl peněžité plnění poškozenému nad rámec pojistného plnění, pak si nelze nepovšimnout, že k tomu došlo až poté, co byla podána na jeho osobu obžaloba a jemu se naskytla možnost danou trestní věc vyřešit formou odklonu, tj. podmíněným zastavením trestního stíhání. Do té doby se obžalovaný poškozenému [jméno FO] neomluvil a žádnou finanční satisfakci mu neposkytl. Za této situace tak „dobrovolnost“ jednání obžalovaného spočívající v omluvě a finanční satisfakci není na místě přeceňovat. Ve vztahu k jednání popsanému pod bodem 2) obžalovanému přitěžuje, že se daného jednání dopustil v přímém úmyslu, tzn., že on věděl, že tímto jednáním jinému ublíží a chtěl tak učinit. Rovněž obžalovanému přitěžuje způsob provedení daného činu, když obžalovaný zaútočil na poškozeného zezadu, který nebyl žádným způsobem ozbrojen, a to kovovou pálkou, tzn. absolutně nepřipustným způsobem. Navíc obžalovaný vedl útok proti hlavě, tj. proti části těla, která je náchylná ke zranění a poskytuje ochranu důležitým orgánům. Soud rovněž přihlédl k tomu, že se snažil zničit důkazy svědčící o jeho trestné činnosti, když považuje za prokázané, že došlo z jeho strany, jakož i otce obžalovaného a svědka [jméno FO] ke smytí krevních stop a navíc je důvodné podezření, že odinstalovali a odklidili kamerový systém, který daný incident mohl zachytit. U obžalovaného v tomto případě nelze přihlídnout k polehčující okolnosti, jakou je doznání, lítost, či náhrada škody. V obou případech obžalovanému polehčuje jeho dosavadní beztrestnost.
35. S ohledem na skutečnost, že obžalovanému je ukládán trest za trestné činy jichž se dopustil předtím než byl odsouzen Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp.zn. [spisová značka], je třeba aplikovat při ukládání trestu ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku a uložit trest souhrnný jakožto trest jediný za právě projednávanou trestnou činnost popsanou pod body 1) a 2) rozsudku a za sbíhající se trestný čin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl pravomocně uznán vinným Okresním soudem v [adresa] pod sp.zn. [spisová značka]. Výměru souhrnného trestu je třeba zvolit podle nejprísnějšiho trestného činu, jímž je přečin podílnictví podle § 214 odst. 2 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až pět let, a zároveň souhrnný trest musí být přísnější než trest uložený obžalovanému Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp.zn. [spisová značka]. Jako odpovídající trest, při zvážení všech zjištěných okolností, přitěžujících, i polehčujících, byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody při první čtvrtině zákonné sazby, konkrétně v trvání osmnácti měsíců. Soud má za to, že účelu trestu bude dosaženo i bez přímého omezení svobody obžalovaného a z tohoto důvodu výkon trestu odnětí svobody byl podmíněně odložen na zkušební dobu mírně pod polovinou zákonné sazby, konkrétně v trvání třiceti měsíců, když soud přihlédl k rozsahu trestné činnosti.
36. Soud při výměře trestu přihlédl k tvrzení obžalovaného, že potřebuje řidičské oprávnění k výkonu své práce. Na straně druhé však musel soud vzít v potaz, že obžalovaný jednáním popsaným pod bodem 1) rozsudku porušil základní pravidla silničního provozu, když řídil pod vlivem alkoholu a ohrozil tak nejenom sebe, ale zejména ostatní účastníky silničního provozu. Soud tak přistoupil k uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, jímž reagoval na řidičskou neukázněnost obžalovaného, ovšem v nižší výměře v porovnání s trestním příkazem,

když trest zákazu činnosti vyměřil při spodní hranici zákonné sazby, konkrétně na dobu čtrnácti měsíců. Byla zde zohledněna nejenom doma, která prošla od spáchání trestné činnosti, resp. od vydání trestního příkazu, ale i skutečnost, že obžalovanému byl zároveň uložen peněžitý trest ve výměře 12.000,00 Kč, když bylo zohledněno, že je výdělečně činný. Pokud by obžalovaný peněžitý trest ve stanovené lhůtě nezaplatil, byl zároveň uložen náhradní trest odnětí svobody v trvání dva měsíce.

37. S nároky na náhradu škody se k trestnímu řízení včas a řádně připojili [\[právníká osoba\]](#) s částkou 13.233,00 Kč, představující náklady vynaložené na léčení poškozeného [\[jméno FO\]](#), a poškozený [\[jméno FO\]](#) s částkou 800,00 Kč, představující hodnotu poškozeného oblečení. S ohledem na skutečnost, že poškozená pojišťovna doložila doklady prokazující výši požadované náhrady, rozhodl soud o povinnosti obžalovaného zaplatit jí částku, kterou požaduje, tj. částku 13.233,00 Kč. V případě poškozeného [\[jméno FO\]](#) bylo přihlédnuto k odbornému vyjádření, které ohodnotilo poškozené oblečení k datu spáchání trestné činnosti celkovou částkou 778,00 Kč. Z tohoto důvodu byl obžalovaný zavázán zaplatit poškozenému [\[jméno FO\]](#) částku 778,00 Kč, když se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229 odst. 2 trestního řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný může rozsudek napadat pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, mohou rozsudek napadat pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 10. července 2017

JUDr. Jitka Juřicová
předsedkyně senátu